

Leif-blad wordt bestseller

Onlangs liep de vierde druk van het Leif-blad van de persen. Dat brengt de totale oplage van dit blad op 200.000 exemplaren. “Een echte ‘bestseller’ dus”, zegt initiatiefnemer prof. Wim Distelmans. | Filip Ceulemans

Het Leif-blad, een initiatief van de gelijknamige Leif-artsen (Levens-Einde Informatie Forum), heeft als bedoeling de bevolking wegwijs te maken in wat er zoal mogelijk is bij het levenseinde. Het wordt verdeeld via de Vlaamse apotheken, waar iedereen die dat wenst het gratis kan meenemen. “De kostprijs van deze editie, toch zo’n 25.000 euro, wordt volledig met privékapitaal betaald”, aldus prof. Distelmans. “We hebben dit keer wel een overschrijvingsformulier toegevoegd waarmee de lezer eventueel een gift kan overschrijven.” In vergelijking met de vorige editie wordt het getuigenis van een aantal bijkomende bekende Vlamingen (Tom Lanoye, Christine Van Broeckhoven, Jean-Jacques Cassiman) opgenomen. De eerste editie van het Leif-blad verscheen twee jaar geleden. Deze vierde druk brengt de totale oplage op 200.000 exemplaren.

Een belangrijk element in het Leif-blad zijn de drie wetten die van toepassing zijn op het levenseinde: de wet op de patiëntenrechten, de euthanasiewet en de wet op de palliatieve zorg. Als dienst aan de burger vindt prof. Distelmans vooral de aanwezigheid belangrijk van alle wettelijke beschikbare documenten die patiënten vooraf kunnen invullen. Dat zijn er vijf in

totaal: de negatieve wilsverklaring, de voorafgaandelijke wilsverklaring euthanasie, de verklaring voor orgaandonatie, de verklaring voor de wijze van teraardebestelling en de verklaring waarmee men zijn lichaam aan de wetenschap schenkt. “Dit laatste document zit er eigenlijk niet echt bij omdat elke universiteit hiervoor een eigen formulier hanteert. We geven wel de gegevens van de verschillende universiteiten.”

Leif-draad

“We hebben er bewust voor gekozen deze documenten afzonderlijk aan te bieden. En dus niet in een drieluik zoals andere organisaties wel eens doen”, zegt Distelmans. “We hebben daar drie redenen voor. Sommige mensen willen niet al deze documenten invullen. Wanneer ze als een bundel aangeboden worden, verhoogt dat de drempel. Andere mensen willen wel alle documenten invullen, maar vinden dat bijvoorbeeld hun kinderen geen weet moeten hebben van alle documenten. Dat dit iets is tussen henzelf en hun huisarts. Ten slotte maakt het gebundeld aanbieden van de documenten de registratie in de gemeente soms moeilijker.”

Als dienst aan de burger vindt prof. Distelmans vooral de aanwezigheid belangrijk van alle wettelijke beschikbare documenten die patiënten vooraf kunnen invullen.

Naast het Leif-blad is er ook de Leif-draad, een document dat exclusief voor artsen bestemd is en dat aan zijn tweede druk toe is. “In deze Leif-draad hebben we

Over mijn leif

Op vrijdag 10 december gaat in de KVS het filmproject “Over mijn leif” in première, een documentaire die de moeilijkheden schetst waarmee Leif-artsen geconfronteerd worden bij een tweede advies. Tijdens de opleiding tot Leif-arts (Leif-nurse) moeten de cursisten een rollenspel ondergaan. Deze werden in een professionele setting gefilmd, met deze documentaire als resultaat. De filmpremière wordt gevolgd door een debat over de moeilijke communicatie rond euthanasie. Moderator Yves Desmet moet het debat tussen Wouter Beke (CD&V), Siegfried Bracke (N-VA), Johan Braeckman (UGent), Franky Bussche (Unie van Vrijzinnige Verenigingen), Wim Distelmans, Freya Piryns (Groen!), Marleen Temmerman (sp. a), Christine Van Broeckhoven en Guy Vanhengel (Open Vld) in goede banen leiden. ♦

De filmpremière met het daaropvolgende debat vindt plaats op vrijdag 10 december om 20.00 uur in de KVS, Lakense Straat 146, 1000 Brussel.

Toegang is gratis, maar vooraf inschrijven is wel noodzakelijk. Dat kan via 02/456.82.15 of via leifartsen@leif.be.

alle mogelijke fouten opgenomen die tijdens interviews aan het licht komen. Dat kan gaan van ‘banale’ zaken zoals het vergeten afzetten van de gsm tot fouten bij de medicatie(toediening).” De Leif-draad bevat tevens een officieel registratieformulier. ♦

Kring als groene ridder

De huisartsen van Genk bewezen dat een huisartsenkring het verschil kan maken op vlak van milieu en gezondheid. Door een weldoordachte aanpak slaagde de kring erin een school te verplaatsen, ‘ongezonde huizen’ te laten afbreken (en heropbouwen) en gehoor te vinden bij de industrie. Dr. Harrie Dewitte bracht het verhaal van de Genkse huisartsen vorig weekend tijdens de Dag van de Huisarts. | Filip Ceulemans

Kinderen uit de wijk Sledderlo, een wijk met veel industrie in Genk-Zuid, kregen van hun huisartsen vaker middelen tegen astma voorgeschreven dan kinderen uit andere wijken. In 2006 bleek uit gegevens van de Vlaamse Milieumaatschappij dat er in de wijk een erg hoge concentratie is van nikkel en chroom. Vanuit die twee vaststellingen, trokken de Genkse huisartsen ten strijde tegen de gevolgen van deze milieuvontreiniging. “We focusten in eerste instantie op kinderen omdat volgens de WGO 40% van de slachtoffers van milieuvontreiniging kinderen zijn. Zij zijn extra kwetsbaar omdat ze

in het stof spelen, nog in volle ontwikkeling verkeren en dubbel zo snel inademen als een volwassene. Door hun lagere lichaamsgewicht is de concentratie meteen veel groter”, aldus Dewitte.

Community care

De actie van de huisartsen kende succes. Omdat ze konden aantonen dat de school waar zo’n 340 kinderen schoolliepen zich in een erg ongezonde omgeving bevond, werd van hogerhand beslist de school op die plek te sluiten en enkele kilometers verderop – in een

gezondere omgeving – opnieuw te openen. Meteen was duidelijk dat de huisartsen iets in gang konden zetten dat van maatschappelijk belang was. Toen verder onderzoek uitwees dat de prominente aanwezigheid van schimmel in één woning op de drie in de wijk eveneens voor ernstige gezondheidsproblemen zorgde, kregen de huisartsen het gedaan dat de meest ongezonde woningen afgebroken en opnieuw heropgebouwd werden.

“Onze actie maakte een aantal conclusies duidelijk. In de eerste plaats dat het EMD van goudwaarde is om snel en efficiënt een gezondheidsprobleem in kaart te brengen. De huisarts komt duidelijk naar voor als een ‘early warner’. Vaak kan één concrete casus de aanleiding zijn tot een grote actie. Dit alles maakt duidelijk dat de huisarts een belangrijke rol heeft in de zogenaamde ‘community care’. Door 340 kinderen van schoolgebouw te doen veranderen, deden we meer voor de volksgezondheid dan in de rest van onze carrière. Ten slotte toont het aan dat de huisarts kan fungeren als vertrekbasis voor fundamentele research”, besluit Harrie Dewitte. ♦